

Úterý, 29. května 2018

P8_TA(2018)0215

Udržitelné finance

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 o udržitelných financích (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na závazek skupiny G20 ve prospěch udržitelného růstu učiněný během německého předsednictví (od 1. prosince 2016 do 30. listopadu 2017) a se zvláštním zřetelem na výrok „budeme i nadále individuálně i kolektivně využívat veškeré politické nástroje – měnové, daňové a strukturální – s cílem dosáhnout našeho cíle silného, udržitelného, vyváženého a inkluzivního růstu a současně posilovat hospodářskou a finanční odolnost“,
- s ohledem na cíle udržitelného rozvoje stanovené OSN, a zejména na závazek, že budou přijata opatření v boji proti změně klimatu a jejímu dopadu a k zajištění udržitelné spotřeby a produkce,
- s ohledem na závazek Komise vůči udržitelným investicím prováděným v tomto ohledu, jenž je obsažen v plánu na zavedení unie kapitálových trhů, a konkrétně na zjištění odborné skupiny na vysoké úrovni pro udržitelné finance (HLEG),
- s ohledem na průběžnou zprávu této skupiny na vysoké úrovni (dále jen „skupina HLEG“) z července 2017 nazvanou „Financování udržitelné evropské ekonomiky“, která nastínila protiklad mezi jednáním usilujícím o krátkodobý zisk a potřebou dlouhodobého investování za účelem dosažení cílů týkajících se životního prostředí, sociální oblasti a řádné správy, a zejména pak na její bod 5 týkající se rizik, že finanční systém a politický rámec podlehnou tzv. „tragédii horizontu“ (strana 16),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. června 2017 o hodnocení akčního plánu unie kapitálových trhů v polovině období (COM(2017)0292),
- s ohledem na konečnou zprávu skupiny HLEG z ledna 2018 nazvanou „Financování udržitelné evropské ekonomiky“,
- s ohledem na stranu 14 průběžné zprávy skupiny HLEG, kde se uvádí, že evropští investoři mají celkovou expozici vůči odvětvím s vysokými emisemi uhlíku ve výši přibližně 45 % a že globální institucionální investoři mají méně než 1 % investic v aktivech v oblasti „zelené“ infrastruktury,
- s ohledem na skutečnost, že obezřetnostní rámce, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽¹⁾ a účetní pravidla pro investory, odrazují od dlouhodobého přístupu a že obezřetnostní pravidla vyžadují kapitálovou úroveň přiměřenou úrovni rizika v jednoletém časovém horizontu a pro účely výpočtu kapitálových požadavků zohledňují pouze finanční riziko,
- s ohledem na článek 173 francouzského zákona č. 2015-992 ze dne 17. srpna 2015 o energetické transformaci ve prospěch ekologického růstu,
- s ohledem na projev guvernéra britské centrální banky (Bank of England) a předsedy Rady pro finanční stabilitu Marka Carneyho ze dne 22. září 2016 a na zprávu think tanku Carbon Tracker Initiative z roku 2015, a zejména s ohledem na skutečnost, že celková tržní kapitalizace čtyř největších producentů uhlí v USA poklesla od konce roku 2010 o více než 99 %,
- s ohledem na platformu Lucemburska a EIB k financování opatření v oblasti klimatu zřízenou v září 2016,
- s ohledem na stranu 9 diskusního textu organizace E3G z května 2016 nazvaného „Start čisté energie: kapitalizovat evropskou energetickou unii“ (Clean Energy Lift Off – Capitalising Europe's Energy Union), a zejména s ohledem na skutečnost, že od roku 2008 do roku 2013 přišlo 20 největších evropských podniků zajišťujících energetické služby o více než polovinu své tržní hodnoty, která původně dosahovala 1 bilionu EUR,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

Úterý, 29. května 2018

- s ohledem na zprávy think tanku Carbon Tracker Initiative z let 2015 a 2016, podle kterých hrozí, že dalších 1,1 až 2 biliony USD v kapitálových výdajích vynaložených na fosilní paliva „uvízne“, přičemž jen v čínském energetickém sektoru se jedná o 500 miliard USD,
- s ohledem na „doporučení OECD Radě o společných přístupech ke státem podporovaným vývozním úvěrům a environmentálním a sociálním aspektům“ (dále jen „společné přístupy“), které uznává „odpovědnost zúčastněných stran uplatňovat závazky přijaté smluvními stranami Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu“ a „odpovědnost zúčastněných stran zvažovat pozitivní i negativní environmentální a sociální dopady projektů, zejména v citlivých odvětvích nebo citlivých oblastech či v jejich blízkosti, a environmentální a sociální rizika spojená se stávajícími operacemi při rozhodování o poskytnutí oficiální podpory vývozním úvěrům“,
- s ohledem na obecné pokyny OECD z roku 2017 týkající se „odpovědného podnikání institucionálních investorů“, a zejména pak jejich stranu 13, která uvádí, že „investoři, včetně investorů s menšinovým podílem, mohou být přímo spojeni s negativními dopady způsobenými společnostmi, do níž investovali, nebo negativními dopady, k nimž tato společnost přispěla, v důsledku toho, že vlastní nebo spravují akcie společnosti, která způsobila určité sociální či environmentální důsledky, nebo k nim napomohla“,
- s ohledem na přístup Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD) spočívající v přechodu k zelené ekonomice, který usiluje o zmírnění dopadů změny klimatu a dalších druhů zhoršování životního prostředí a zvýšení odolnosti vůči nim, a se zvláštním ohledem na dokumenty EBRD, které ukazují na spojitost mezi tímto přechodem a životním prostředím, včetně případných změn metodiky pro posuzování projektů,
- s ohledem na text OECD z roku 2017 nazvaný „Odpovědné podnikání institucionálních investorů: klíčové otázky pro náležitou péči podle obecných pokynů OECD pro nadnárodní společnosti“,
- s ohledem na zprávu pracovní skupiny na vysoké úrovni o investování do sociální infrastruktury v Evropě z roku 2018 nazvanou „Posílení investic do sociální infrastruktury v Evropě“,
- s ohledem na francouzský zákon ze dne 27. března 2017 o povinnosti podniků v oblasti obezřetnosti, a zejména na články 1 a 2 tohoto zákona,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami ⁽²⁾(směrnice o vykazování nefinančních informací, dále jen „směrnice NFRD“), a zejména na články 19 a 19a směrnice 2013/34/EU a body odůvodnění 3, 6, 7 a 8 směrnice 2014/95/EU,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/828 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice 2007/36/ES, pokud jde o podporu dlouhodobého zapojení akcionářů ⁽³⁾ (dále jen „směrnice o právech akcionářů“),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi ⁽⁴⁾ (dále jen „směrnice o penzijních fondech“),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 132, 20.5.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.

Úterý, 29. května 2018

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012⁽⁶⁾ (dále jen „nařízení o STS“),
- s ohledem na čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou⁽⁷⁾ (dále jen „nařízení PRIIP“), který stanoví, že pokud se PRIIP prokazatelně zaměřuje na konkrétní cíle v environmentální nebo sociální oblasti, tvůrce tohoto produktu musí prokázat potenciálním retailovým investorům a širším akcionářům, jak je těchto cílů dosahováno v průběhu celého investičního procesu,
- s ohledem na doporučení banky Triodos obsahující „vzorové mandáty“, které obsahují požadavky na plnohodnotné začlenění environmentálních a sociálních faktorů a faktoru řádné správy do investičních rozhodnutí, aktivní angažovanost a hlasování o těchto otázkách, volbu ukazatelů udržitelnosti, méně časté, ale smysluplnější podávání zpráv ze strany správců aktiv a odměňování a platové struktury orientované na dlouhodobý časový horizont,
- s ohledem na nový výklad fiduciární povinnosti ze strany britské vlády, který omezuje vazbu na maximální výnosy a umožňuje, aby byly zohledňovány etické a environmentální otázky,
- s ohledem na průkopnickou úlohu Evropské investiční banky (EIB), která vydala první zelený dluhopis na světě a od ledna 2018 je největším světovým emitentem těchto dluhopisů,
- s ohledem na „zásady pro finance s pozitivními dopady“, které vypracovala finanční iniciativa Programu OSN pro životní prostředí (UNEP FI),
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 10. října 2017 nazvané „Financování opatření v oblasti klimatu: klíčový nástroj provádění Pařížské dohody“, které zdůrazňuje úlohu místních a regionálních samospráv při posilování investičních zdrojů pro dosahování cílů Pařížské dohody,
- s ohledem na šetření programu UNEP zabývající se vytvořením udržitelného finančního systému,
- s ohledem na zprávu iniciativy Climate Bonds („Klimatické dluhopisy“) z roku 2017, která ukázala, jak jsou dluhopisy používány k přechodu na nízkouhlíkové globální hospodářství,
- s ohledem na průzkumnou zprávu programu UNEP z roku 2016, která dospěla k závěru, že několik vnitrostátních finančních regulačních orgánů již v současnosti uplatňuje nebo připravuje hodnocení udržitelnosti a že tyto iniciativy by měly být urychleně rozšířeny na úrovni EU; a dále s ohledem na skutečnost, že tyto analýzy by měly vycházet ze standardizovaných klimatických scénářů, včetně scénáře, podle nějž bude nárůst celosvětových teplot udržen výrazně pod úrovní 2 °C,
- s ohledem na doporučení obsažené v konečné zprávě skupiny HLEG z ledna 2018, podle kterého by Komise měla na všechny legislativní návrhy ve finanční oblasti uplatňovat test udržitelnosti,
- s ohledem na přezkum unie kapitálových trhů v polovině období (COM(2017)0292) a na jednoznačné vyjádření Komise o tom, že: „podporuje spojení soukromých investic s cíli v oblasti klimatu, účinného využívání zdrojů a dalšími cíli v oblasti životního prostředí, a to jak prostřednictvím politických opatření, tak prostřednictvím veřejných investic“ (COM(2016)0601),
- s ohledem na zprávu německé centrální banky (Bundesbank) z dubna 2017 a na čtvrtletní bulletin britské centrální banky ze čtvrtého čtvrtletí roku 2014, které uvádějí, že většina peněz v oběhu je vytvořena soukromým bankovním sektorem u příležitosti úvěrů, které banky poskytují,

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 352, 9.12.2014, s. 1.

Úterý, 29. května 2018

- s ohledem na čl. 2 odst. 1 písm. c) Pařížské dohody odkazující na nutnost, aby „finanční toky důsledně směřovaly k nízkým emisím skleníkových plynů a k rozvoji odolnému vůči změně klimatu“,
- s ohledem na zprávu UNISDR a CRED nazvanou „The Human Cost of Weather related Disasters 1995-2015“ (Cena přírodních katastrof v letech 1995–2015 pro člověka), v níž se uvádí, že 90 % významných katastrof zaznamenaných v tomto období, jež byly způsobeny přírodními hrozbami, souviselo s klimatem a počasím a že katastrofy způsobují každoročně celosvětové hospodářské škody ve výši 300 miliard USD ⁽⁸⁾,
- s ohledem na sendajský rámec pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030 a na prioritu 3 tohoto rámce, která spočívá v „investování do snižování rizika katastrof pro dosažení odolnosti“, včetně bodu 30, podle kterého je třeba „vhodným způsobem podporovat začleňování úsilí a opatření v oblasti snižování rizika katastrof do finančních a fiskálních nástrojů“,
- s ohledem na zprávu Rady pro finanční stabilitu z června 2017 nazvanou „Doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací týkajících se klimatu“,
- s ohledem na práci Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) ve věci rizik „uvízlých aktiv“ a potřebu zavést evropské „uhlíkové zátěžové testy“,
- s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 31 z roku 2016, která dospěla k názoru, že navzdory tomu, že se EU politicky zavázala, že ve stávajícím rozpočtovém období (2014–2020) vynaloží každé páté euro (tj. 20 % prostředků) na otázky spojené s klimatem, pravděpodobně tento cíl nesplní, neboť prostředky, které jsou v současnosti na tyto otázky naplánovány, činí pouze přibližně 18 %,
- s ohledem na statistickou zprávu EIB za rok 2016 ze dne 27. dubna 2017, která ukazuje, že podpora EIB směřující na opatření v oblasti klimatu i nadále odráží různé tržní situace v zemích EU a v roce 2016 nedosáhla v 16 členských státech EU úrovně 20 %, a že navzdory tomu, že byly investice do opatření v oblasti klimatu v roce 2016 soustředěny převážně v silnějších ekonomikách EU, financovala EIB v témže roce projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v 11 členských státech a projekty v oblasti energetické účinnosti v 18 členských státech,
- s ohledem na zprávu pracovní skupiny na vysoké úrovni pro investování do sociální infrastruktury v Evropě, která odhaduje, že nedostatek v oblasti investic do sociální infrastruktury v EU činí minimálně 100 až 150 miliard EUR ročně a celkový nedostatek v letech 2018–2030 činí více než 1,5 bilionu EUR,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. února 2018 k výroční zprávě o finančních činnostech Evropské investiční banky ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. února 2018 o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2016 ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. listopadu 2017 o akčním plánu v oblasti retailových finančních služeb ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na investiční zprávu EIB 2017/2018,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. července 2013 o inovaci pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu ⁽¹²⁾,
- s ohledem na balíček opatření Evropské komise týkajících se oběhového hospodářství z roku 2015 a na usnesení Parlamentu ze dne 9. července 2015 o účinném využívání zdrojů: směrem k oběhovému hospodářství ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Úřad OSN pro snižování rizika katastrof, https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 75, 26.2.2016, s. 41.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 265, 11.8.2017, s. 65.

Úterý, 29. května 2018

- s ohledem na zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a na odpovědnost „chránit, dodržovat a napravovat,“
 - s ohledem na Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a na cíle udržitelného rozvoje,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A8-0164/2018),
- A. vzhledem k tomu, že finanční trhy mohou a měly by hrát klíčovou úlohu při usnadňování přechodu na udržitelnou ekonomiku v EU, která půjde nad rámec klimatického přechodu a ekologických problémů a bude se také týkat sociálních a správních otázek; vzhledem k tomu, že je naléhavě zapotřebí řešit související selhání trhu; vzhledem k tomu, že environmentální, ekonomické a sociální výzvy spolu úzce souvisejí; vzhledem k tomu, že podle zprávy skupiny HLEG z července 2017 dosahuje deficit ve financování úsilí o dosažení dekarbonizace Evropy téměř 180 miliard EUR, nepočítáme-li další cíle v oblasti udržitelného rozvoje;
- B. vzhledem k tomu, že ekologický přechod musí fungovat jako podnět k posílení solidarity a soudržnosti; vzhledem k tomu, že udržitelné finance mohou být prostředkem k řešení společenských výzev s cílem dosáhnout dlouhodobého růstu podporujícího začlenění a podporovat dobré životní podmínky občanů; vzhledem k tomu, že kritéria pro investice v oblasti zmírňování změny klimatu se zdají být velice slibná a mohou být dobrým výchozím bodem; vzhledem k tomu, že udržitelné finance se nevztahují pouze na klima a zelené investice, ale jejich součástí by se měla co nejrychleji stát také sociální a správní kritéria;
- C. vzhledem k tomu, že předvídatelný a stabilní regulační systém pro investice související se změnou klimatu má klíčový význam pro podporu zapojení soukromého sektoru do financí v oblasti klimatu; vzhledem k tomu, že Evropská unie může stanovit normu pro udržitelný finanční systém tím, že zavede důvěryhodný a komplexní rámec, jehož jednotlivé části by měly být postupně zaváděny konkrétními legislativními iniciativami;
- D. vzhledem k tomu, že je třeba, aby se změnil způsob myšlení všech zúčastněných subjektů, k čemuž jsou zapotřebí horizontální právní předpisy ze strany Komise; vzhledem k tomu, že institucionální a retailoví investoři se stále více zajímají o investování do produktů, které splňují kritéria v environmentální, sociální a správní oblasti (dále jen „ESG“);
- E. vzhledem k tomu, že je zapotřebí zvýšená transparentnost údajů ESG týkajících se společností, aby se zabránilo klamavé ekologické reklamě (tzv. „green-washing“);
- F. vzhledem k tomu, že hodnocení dopadu by mělo být součástí taxonomie udržitelných finančních produktů; vzhledem k tomu, že se zvyšují odborné znalosti ohledně způsobu výpočtu dopadu investic na cíle ESG;

Potřeba poskytnout vhodný politický rámec pro mobilizaci kapitálu nutného pro udržitelný přechod

1. zdůrazňuje potenciál rychlejšího udržitelného přechodu coby příležitosti pro nasměrování kapitálových trhů a finančních zprostředkovatelů k dlouhodobým, inovačním, sociálně vstřícným a účinným investicím šetrným k životnímu prostředí; bere na vědomí stávající trend odklonu od uhlí, upozorňuje však, že je nutné další úsilí s cílem odklonit se i od jiných fosilních paliv; zdůrazňuje, že je důležité, aby evropské banky a kapitálové trhy těžily z výhod spojených s inovacemi v této oblasti; konstatuje, že přínosy a rizika ESG se často dostatečně neodrážejí v cenách, což poskytuje tržní pobídky některým účastníkům trhu zaměřujícím se na rychlé zisky, aby prováděli neudržitelné a krátkodobě orientované finanční operace; zdůrazňuje, že je nutný dobře nastavený, politický a regulační rámec dohledu upravující udržitelné finance, který by zohledňoval rozdílné příležitosti v jednotlivých regionech EU; konstatuje, že takovýto rámec by mohl napomoci uvolnit dostatečný objem kapitálu pro udržitelný rozvoj a posílit účinnost trhu při směřování kapitálových toků k aktivitám, která přispívají k udržitelnému rozvoji; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní legislativní rámec, jenž by zohledňoval návrhy předložené v rámci jejího akčního plánu udržitelného financování;

Úterý, 29. května 2018

Úloha finančního sektoru, pokud jde o udržitelnost, a politiky nutné k nápravě selhání trhu

2. zdůrazňuje, že finanční sektor jakožto celek a jeho klíčová funkce spočívající v co nejúčinnější alokaci kapitálu ve prospěch společnosti by se měly v souladu s cíli EU řídit hodnotami spravedlnosti a inkluzivnosti a zásadou udržitelnosti a měly by do analýz investic a investičních rozhodnutí zahrnovat ukazatele ESG a náklady na nečinnost; poznamenává, že nepřesné posouzení či zavádějící prezentace klimatických a jiných environmentálních rizik spojených s finančními produkty může ohrožovat stabilitu trhu; zdůrazňuje, že hospodářská, daňová a měnová politika slouží k podpoře udržitelných financí prostřednictvím usnadňování alokace kapitálu a přeorientování investic k udržitelnějším technologiím a podnikům a k dekarbonizovaným ekonomickým činnostem odolným vůči katastrofám a účinně využívajícím zdroje, které jsou schopny omezit stávající potřebu budoucích zdrojů, a tak také dosáhnout cílů EU týkajících se udržitelnosti a Pařížské dohody; uznává, že přiměřená a zvyšující se cena za emise skleníkových plynů je důležitým prvkem fungujícího a účinného sociálně-tržního hospodářství chránícího životní prostředí, neboť napravuje stávající selhání trhu; konstatuje, že cena na evropském trhu s uhlíkem je nestabilní; vyzývá Komisi a členské státy, aby usilovaly o postupné zrušení přímých a nepřímých dotací na fosilní paliva;

Uvzlá aktiva a související systémová rizika

3. zdůrazňuje, že přestože mají uhlíková aktiva v rozvahách podniků stále určitou hodnotu, tato hodnota bude muset klesat, máme-li dosáhnout přechodu k nízkouhlíkové společnosti; zdůrazňuje proto značná systémová rizika, která mají uvzlá uhlíková aktiva a aktiva poškozující životní prostředí pro finanční stabilitu, pokud nebudou včas řádně oceněna s ohledem na svůj dlouhodobý rizikový profil; zdůrazňuje, že klíčem ke spořádanému, vyváženému a stabilnímu přechodu k investicím pozitivním pro klima a účinně využívajícím zdroje je identifikace, posouzení a obezpečné řízení expozic a po přechodném období úměrné povinné vykazování a postupná likvidace těchto aktiv; doporučuje rozšířit pojem uvzlylých aktiv tak, aby zahrnoval základní ekologické systémy a služby;

4. vyzývá k zavedení evropských „uhlíkových zátěžových testů“, jak navrhla Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) v roce 2016 pro banky a další finanční zprostředkovatele, aby bylo možné vymezit rizika spojená s těmito uvzlylými aktivy; vítá návrhy ESRB na vypracování obezpečnostních politik odolných vůči klimatu, jako je specifická úprava kapitálu podle uhlíkové intenzity jednotlivých expozic, o kterých se má za to, že jsou nadměrně uplatňovány na celkové investice do aktiv považovaných za vysoce zranitelná vůči náhlému přechodu na nízkouhlíkové hospodářství; poukazuje na dosud nedokončenou revizi nařízení ustavujících evropské orgány dohledu jako na příležitost zvážit případnou úlohu těchto orgánů při vyšetřování a vypracovávání standardů pro posuzování uhlíkových a jiných environmentálních rizik, jejich zveřejňování a zahrnutí do interních bankovních postupů posuzování rizik, přičemž je nutné přihlídnout ke stávajícím požadavkům na podávání zpráv týkajících se udržitelnosti ze strany institucí; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu předložila legislativní návrhy;

Financování veřejných investic nutných k uskutečnění přechodu

5. zdůrazňuje, že reforma finančního systému, tak aby aktivně přispíval k urychlení ekologického přechodu, bude vyžadovat spolupráci veřejného a soukromého sektoru; v tomto ohledu zdůrazňuje zásadní úlohu fiskální a hospodářské politiky při poskytování správných signálů a pobídek; vyzývá členské státy, aby v koordinaci s Komisí, evropskými orgány dohledu a EIB posoudily své celostátní a kolektivní potřeby v oblasti veřejných investic a vyplnily případné mezery s cílem zajistit, že EU bude na dobré cestě k dosažení svých cílů v oblasti změny klimatu v příštích pěti letech, jakož i k dosažení cílů udržitelného rozvoje OSN do roku 2030; zdůrazňuje úlohu, kterou mohou v tomto ohledu hrát národní podpůrné banky a instituce; navrhuje, aby byl tento proces koordinován na evropské úrovni a aby byl v rámci střediska EU pro sledování udržitelných financí zřízen systém pro sledování skutečných finančních toků směrem k udržitelným veřejným investicím; vítá inovační finanční nástroje začleňující ukazatele udržitelnosti, které by mohly tento proces usnadnit, např. veřejně vydávané zelené dluhopisy; vítá vysvětlení, které poskytl Eurostat ohledně nakládání se smlouvami o energetické náročnosti v národních účtech, neboť toto vysvětlení může odblokovat značné toky veřejného kapitálu do odvětví, do něž v současnosti spadají tři čtvrtiny chybějících investic do čisté energie v EU do roku 2030; žádá Komisi, aby se dále zabývala myšlenkou kvalifikovaného nakládání s veřejnými investicemi souvisejícími s cíli ESG tak, aby se náklady na tyto projekty rozložily na celý životní cyklus souvisejících veřejných investic;

Úterý, 29. května 2018

Ukazatele a taxonomie udržitelnosti jako pobídka pro udržitelné investice

6. vyzývá Komisi, aby se postavila do čela procesu zahrnujícího četné zúčastněné strany, včetně odborníků na klimatické vědy i účastníků z finančního sektoru, s cílem zřídit do konce roku 2019 spolehlivou, důvěryhodnou a technologicky neutrální taxonomii udržitelnosti vycházející z ukazatelů, které odhalují plný dopad investic na udržitelnost a umožňují srovnání investičních projektů a společností; zdůrazňuje, že prvním krokem k vypracování taxonomie udržitelnosti EU je vytvoření těchto ukazatelů udržitelnosti a jejich začlenění do integrovaného podávání zpráv; zdůrazňuje, že na vypracování taxonomie udržitelnosti by měly navázat tyto další legislativní návrhy: zastřešující povinný rámec náležité péče zahrnující povinnost péče, jenž by byl plně zprovozněn během stanoveného přechodného období a zohledňoval by zásadu proporcionality, dále taxonomie odpovědného investování a návrh na začlenění rizik a faktorů ESG do omezitelného rámce finančních institucí;

7. konstatuje, že ukazatele udržitelnosti již existují, ale že současným dobrovolným rámcům pro podávání zpráv chybí harmonizace; vyzývá proto Komisi, aby svou taxonomii udržitelnosti založila na harmonizovaném seznamu ukazatelů udržitelnosti, jenž bude vycházet ze stávající činnosti vyvíjené mimo jiné globální iniciativou pro podávání zpráv (GRI – Global Reporting Initiative), zásadami odpovědného investování podporovanými OSN (UN PRI), Komisí samotnou, OECD a soukromým sektorem, a zejména ze stávajících ukazatelů Eurostatu pro účinnost zdrojů; doporučuje, aby byly tyto ukazatele do taxonomie zapracovány dynamickým způsobem a aby investoři obdrželi jasné pokyny ohledně časových lhůt, do kterých musí být určité standardy splněny; doporučuje, aby Komise také zvážila přiřazení váhy jednotlivým ukazatelům v závislosti na tom, jak naléhavě nutné je tyto ukazatele kdykoli řešit; zdůrazňuje, že by taxonomie měla nalézt správnou rovnováhu mezi závazkem a flexibilitou, což znamená, že by daný rámec měl být v přechodném období povinný a standardizovaný, ale měl by být rovněž považován za vyvíjející se nástroj, který je schopen zohlednit vznikající rizika a/nebo rizika, která ještě nebyla náležitě zmapována;

8. domnívá se, že začlenění již připravených kvantitativních ukazatelů a kvalitativních posudků týkajících se klimatu a jiných environmentálních rizik je významným krokem směrem k zodpovědné investiční taxonomii, která je v souladu s cíli OSN v oblasti udržitelného rozvoje, mezinárodními předpisy v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního a pracovního práva; zdůrazňuje, že minimální standardy týkající se rizik a faktorů ESG by měly zahrnovat minimální sociální standardy pro takové investice, které by pokrývaly práva pracovníků a zdravotní a bezpečnostní normy a vyloučily by zdroje pocházející z oblastí zasazených konflikty nebo poskytnuté bez předchozího informovaného souhlasu zasazených komunit a které by zahrnovaly také minimální normy v oblasti správy, jejichž součástí by byly požadavky EU týkající se správy a řízení společnosti a podávání zpráv, odpovídající standardy EU pro účetní výkaznictví a standardy EU, jejichž cílem je boj proti praní peněz a daňová transparentnost;

Známka zeleného financování

9. vyzývá Komisi, aby se postavila do čela procesu zahrnujícího četné zainteresované strany a usilujícího o to, aby byla prostřednictvím legislativní iniciativy do konce roku 2019 zavedena „známka zeleného financování“ (Green Finance Mark), která bude udělována investičním, kapitálovým a penzijním produktům, které již dosáhly nejvyšších standardů taxonomie udržitelnosti, jimiž se při investičním rozhodování řídí ti, kteří upřednostňují udržitelnost před všemi ostatními faktory; doporučuje, aby tato „známka zeleného financování“ zahrnovala minimální standardy pro rizika a faktory ESG, které budou v souladu s Pařížskou dohodou a zásadou „nepřispívat škodu“ odpovídající analýze rizik ESG, a činnosti, které mají prokazatelně „pozitivní dopad“, jak stanoví finanční iniciativa Programu OSN pro životní prostředí (UNEP FI); konstatuje, že významnou funkcí taxonomie, a tedy i známky zeleného financování, je vytvoření odstupňovaného tržního ratingu, který by měl zlepšit posuzování rizik ze strany účastníků finančního trhu; vítá inovace subjektů na trhu, jako jsou ratingové agentury, pokud jde o tvoření a spravování těchto tržních ratingů;

Začleňování kritérií udržitelného financování do všech právních předpisů týkajících se finančního sektoru

10. bere na vědomí nedávné začlenění otázek udržitelnosti do nařízení o PRIIP (strukturovaný retailový investiční produkt a pojistný produkt s investiční složkou) a STS (jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace), do směrnice o právech akcionářů a do směrnice NFRD; zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby byla při regulaci dostatečným způsobem zohledněna rizika spojená se zelenými a udržitelnými aktivy; vítá skutečnost, že do směrnice o penzijních fondech bylo začleněno uznání „uvízlých aktiv“, stejně jako rozšíření zásady omezitelné osoby a odkaz na zásady OSN pro odpovědné investice; požaduje náležité a přiměřené začleňování ukazatelů udržitelného financování do všech nových a revidovaných právních předpisů týkajících se finančního sektoru prostřednictvím jednoho souhrnného návrhu nebo několika zvláštních návrhů; požaduje společné pokyny s cílem harmonizovat definici faktorů ESG a jejich zavedení do všech nových a revidovaných právních předpisů;

Úterý, 29. května 2018

11. v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby využila pravomoc definovanou v nařízení (EU) č. 1286/2014, tj. aby co nejdříve a před vypracováním taxonomie udržitelnosti předložila akt v přenesené pravomoci, který upřesní podrobnosti postupů používaných s cílem stanovit, zda je strukturovaný retailový investiční produkt či pojištný produkt s investiční složkou zaměřen na konkrétní environmentální nebo sociální cíle; vyzývá také k zavedení přiměřeného povinného rámce náležité péče založeného na pokynech OECD pro zodpovědné podnikatelské chování pro institucionální investory z roku 2017, který investorům uloží povinnost identifikace, prevence, zmírňování a zohledňování faktorů ESG po skončení přechodného období; domnívá se, že tento celoevropský rámec by měl být založen na francouzském zákonu o povinnosti podniků a investorů v oblasti obezřetnosti; požaduje také, aby byl ve všech nových a revidovaných právních předpisech včetně předpisů, které se nyní projednávají, uveden přímý odkaz na kritéria ESG v rámci dohledu nad produktem a jeho řízení; vítá doporučení skupiny odborníků na vysoké úrovni pro udržitelné finance, aby se do celého procesu EU týkajícího se rozhodování, provádění a prosazování začlenil princip „mysli v prvé řadě na udržitelnost“;

Rizika udržitelnosti z hlediska obezřetnostního rámce požadavků kapitálové přiměřenosti

12. konstatuje, že rizika udržitelnosti mohou přinášet i finanční rizika, a že by se proto měla v opodstatněných případech zohledňovat v kapitálových požadavcích a při obezřetnostním posuzování bank; žádá proto Komisi, aby přijala regulační strategii a plán zaměřený mj. na měření rizik udržitelnosti v rámci obezřetnostního rámce a podpořila začlenění rizik udržitelnosti do rámce Basilej IV za účelem zajištění dostatečných kapitálových rezerv; zdůrazňuje, že požadavky kapitálové přiměřenosti se musejí zakládat na prokázaných rizicích a plně tato rizika odrážet; v rámci příštího ročního rozpočtu hodlá zahájit unijní pilotní projekt s cílem začít vypracovávat metodologické ukazatele pro tento účel;

Poskytování informací

13. zdůrazňuje, že zveřejňování informací je zásadní podmínkou umožňující udržitelné financování; vítá práci pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací týkajících se klimatu (TCFD) a vyzývá Komisi a Radu, aby její doporučení přijaly za svá; vyzývá, aby náklady spojené s nečinností v oblasti klimatu, environmentálních a dalších rizik udržitelnosti byly zahrnuty do rámců pro zpřístupňování informací; navrhuje Komisi, aby do revize směrnice o účetnictví, směrnice NFRD, směrnice o kapitálových požadavcích a nařízení o kapitálových požadavcích zahrnula přiměřené a povinné zveřejňování informací od roku 2020, což by zahrnovalo období pro provedení, v němž by se společnosti mohly připravovat na jeho uplatňování; konstatuje, že článek 173 francouzského návrhu zákona o energetickém přechodu nabízí možnou předlohu pro závazné nařízení o povinném zveřejňování informací o riziku v souvislosti s klimatickými změnami ze strany investorů; vyzývá ke zvážení rozšíření oblasti působnosti směrnice NFRD; v této souvislosti zdůrazňuje, že požadavky rámce pro předkládání zpráv by měly být přiměřené riziku, které instituce vytváří, jeho velikosti i míře složitosti; doporučuje, aby se typ zveřejňování informací, který je v současné době požadován podle nařízení o PRIIP a prostřednictvím sdělení klíčových informací, stal povinným pro všechny retailové finanční produkty;

Fiduciární povinnost

14. konstatuje, že fiduciární povinnosti jsou již obsaženy v rámci finančního regulačního rámce Unie, avšak trvá na tom, že v rámci definování by měly být vyjasněny a měla by být zavedena a otestována spolehlivá a důvěryhodná taxonomie udržitelnosti zahrnující klíčové investiční činnosti, včetně investiční strategie, řízení rizik, přidělování aktiv, řízení a dohledu pro všechny účastníky celého investičního řetězce včetně správců aktiv a nezávislých investičních poradců nebo jiných investičních zprostředkovatelů; doporučuje, aby fiduciární povinnost byla rozšířena tak, že bude zahrnovat povinný „obousměrný“ proces integrace, jehož prostřednictvím všichni účastníci celého investičního řetězce, včetně správců aktiv a nezávislých investičních poradců nebo jiných investičních zprostředkovatelů budou povinni při svých rozhodnutích finančně integrovat faktory ESG včetně nákladů spojených s nečinností a rovněž zvažovat nefinančně významné preference vztahující se k oblasti ESG klientů a příjemců či konečných investorů, již by měli být proaktivně dotazováni ohledně svých preferencí, pokud jde o časový rámec a udržitelnost; žádá, aby byly náklady na nečinnost v oblasti klimatu a další rizika spojená s udržitelností zahrnuta do rámce řízení rizik a hodnocení náležité péče správních orgánů společností a orgánů veřejné správy a jako součást svěřenecké povinnosti investorů;

Úterý, 29. května 2018

Vzorové smlouvy pro určování faktorů ESG

15. vyzývá evropské orgány dohledu, aby vypracovaly obecné pokyny pro vzorové smlouvy mezi vlastníky aktiv a správci aktiv, včetně nezávislých investičních poradců nebo jiných investičních zprostředkovatelů, které by jednoznačně zahrnovaly přenos zájmu příjemce a jasná očekávání, pokud se jedná o vymezení a začlenění rizik a faktorů ESG, s cílem vyhnout se těmto rizikům, omezit je, zmírnit je a kompenzovat je; vyzývá orgány EU, aby zajistily přidělování dostatečných finančních prostředků evropským orgánům dohledu v souvislosti s probíhající revizí nařízení o evropských orgánech dohledu; vyzývá k začlenění nákladů za nečinnost v oblasti klimatu a další rizika spojená s udržitelností do všech budoucích právních předpisů EU, revizí právních předpisů a posouzení dopadů financování;

Řádná péče

16. žádá, aby aktivní a odpovědná řádná péče tvořila nedílnou součást právních povinností investorů a aby příjemci a veřejnost byli informováni o činnosti řádné péče, a to mj. prostřednictvím veřejného a povinného zveřejňování informací ohledně hlavních kapitálových investic, činností v oblasti zapojení akcionářů a využívání zmocněných poradců a pasivních investičních nástrojů; doporučuje, aby pasivní fondy, v nichž se investování řídí indexem, byly vybízeny ke zveřejnění informací o svých činnostech řádné péče a míře, do jaké používání pasivního kopírování vývoje indexu a srovnávání umožňuje řádnou identifikaci rizik ESG ve společnostech, do nichž se investovalo; domnívá se, že by se po poskytovatelích indexu mělo požadovat, aby poskytli podrobnosti ohledně toho, jak se obecně rozšířená a uváděná měřítká zohledňují parametry klimatu a udržitelnosti;

Potřeba vyvinout v rámci směrnice NFRD další požadavky na podávání zpráv o ESG faktorech

17. konstatuje nedostatečnou míru konvergence, pokud jde o podávání zpráv o ESG faktorech, v rámci směrnice NFRD a nezbytnost posílené harmonizace za účelem zajištění větší konzistentnosti a dále stanovení nevhodnějších metrik ESF faktorů pro zveřejňování informací za použití ukazatelů udržitelnosti a účinného využívání zdrojů; vyzývá Komisi, aby zřídila skupinu zástupců z řad různých zúčastněných stran z celé EU včetně zástupců odvětví finančních služeb, akademických pracovníků a občanské společnosti, která by zvážila a navrhla seznam metrik včetně seznamu ukazatelů měřících dopad na udržitelnost a pokrývajících nejvýznamnější rizika v oblasti udržitelnosti; je přesvědčen, že tato reforma by měla zahrnovat požadavek auditu zpráv třetí stranou;

Zelené dluhopisy

18. konstatuje, že zelené dluhopisy představují pouze malý zlomek trhu s investicemi, který není dostatečně regulován, v důsledku čehož představuje část trhu, která je vystavena riziku klamavého marketingu, a že EU v současné době postrádá jednotnou normu pro zelené dluhopisy, jež by se měla opírat o nadcházející taxonomii EU pro oblast udržitelnosti; zdůrazňuje, že tyto zelené dluhopisy by měly být ověřovány veřejnými orgány, jež by nad nimi měly vykonávat dozor, a měly by zahrnovat povinnost pravidelného informování o environmentálních dopadech podkladových aktiv; zdůrazňuje, že zelené dluhopisy by měly rovněž zahrnovat obrácený dopad na životní prostředí a podporovat snížení používání fosilních paliv; zdůrazňuje, že zelené dluhopisy by měly vylučovat určitá odvětví – zejména pokud jde o činnosti, které mají významný negativní dopad na klima, a neměly by porušovat základní sociální standardy ani základní standardy v oblasti lidských práv; domnívá se, že tento standard pro zelené dluhopisy EU by měl vznikat při zajištění plné transparentnosti v rámci zvláštní pracovní skupiny Komise, která bude podléhat pravidelnému dohledu Evropského parlamentu; vyzývá Komisi, aby pravidelně posuzovala dopad a účinnost zelených dluhopisů a dohledu nad nimi; vyzývá v tomto ohledu k předložení legislativní iniciativy, která by podněcovala, podporovala a na trhu prosazovala evropské veřejné zelené dluhopisy vydávané stávajícími a budoucími evropskými institucemi, jako je EIB, s cílem financovat nové udržitelné investice;

Úterý, 29. května 2018

Ratingové agentury

19. konstatuje, že ratingové agentury při vyhodnocování budoucí úvěruschopnosti emitentů dostatečně nezohledňují dopady škodlivých rizik a faktorů spojených s ESG; vyzývá k přijetí unijních standardů a dohledu, pokud se jedná o začlenění ESG ukazatelů do ratingů všech ratingových agentur činných v EU; poukazuje na to, že dosud nebyla plně vyřešena zásadní nedostatečná hospodářská soutěž mezi těmito podniky ani jejich úzké ekonomické zaměření; vyzývá k zavedení akreditačního procesu pro „známku zeleného financování“, kterou by udělovaly certifikační subjekty pod dohledem Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA); doporučuje udělit orgánu ESMA mandát k tomu, aby po ratingových agenturách požadoval, aby do své metodiky začlenily rizika udržitelnosti; v případech, kdy je pravděpodobné, že se tato rizika v budoucnosti objeví, žádá v této souvislosti Komisi, aby předložila návrh revize nařízení o ratingových agenturách; zdůrazňuje významnou úlohu výzkumu v oblasti udržitelnosti založeného na indexech udržitelnosti a na činnosti ratingových agentur v oblasti ESG, spočívající v tom, že všem finančním aktérům poskytují informace nezbytné k plnění jejich oznamovacích a fiduciárních povinností při provádění posunu k udržitelnějšímu finančnímu systému;

Systémy označování pro finanční služby

20. navrhuje Komisi, aby zavedla závazný a přiměřený systém označování, jenž by během přechodného období měl být dobrovolný, pro instituce nabízející retailové bankovní účty, investiční fondy, pojištění a finanční produkty, který by uváděl míru nesouladu jejich podkladových aktiv s Pařížskou dohodou a cíli v oblasti ESG;

Mandát evropských orgánů dohledu

21. zamýšlí v rámci probíhající revize nařízení o evropských orgánech dohledu dále vyjasnit jejich mandát a mandát příslušných vnitrostátních orgánů tak, aby zahrnoval faktory a rizika ESG, což uvede činnosti na finančním trhu více do souladu s cíli v oblasti udržitelnosti; v tomto ohledu se domnívá, že by orgán ESMA měl:

- zahrnout preference v oblasti udržitelnosti jako součást svých pokynů pro posuzování „vhodnosti“, jak to ve svém akčním plánu udržitelného financování navrhuje Komise, a poskytovat širší pokyny ohledně toho, jak lze posuzování udržitelnosti účinně začlenit do příslušných finančních právních předpisů EU, a rovněž podporovat soudržné uplatňování těchto pravidel, když budou přijata;
- zřídit přiměřený, a po přechodném období povinný, monitorovací systém, který by vyhodnocoval podstatná rizika a faktory v oblasti ESG již od roku 2018 a který by vycházel z prospektivní analýzy scénáře udržitelnosti;
- jeho mandát by měl být rozšířen o kontrolu souladu portfolií s Pařížskou dohodou a riziky a faktory v oblasti ESG a zajišťování dodržování doporučení pracovní skupiny TCFD;

v této souvislosti zdůrazňuje, že evropské orgány dohledu by měly mít dostatečné finanční zdroje k provádění svých úkolů; vyzývá evropské orgány dohledu, aby na těchto otázkách spolupracovaly s příslušnými agenturami a mezinárodními organizacemi;

Úloha EIB, pokud jde o udržitelné financování

22. zdůrazňuje, že instituce EU by měly jít příkladem, pokud jde o přechod finančního odvětví na udržitelnost; konstatuje, že přestože 26 % veškerého financování ze strany EIB bylo zaměřeno na opatření v oblasti změny klimatu a ač byla EIB v roce 2007 průkopníkem trhu zelených dluhopisů a směřuje k tomu, aby splnila svůj oznámený závazek v tomto ohledu, financuje stále projekty s vysokými emisemi uhlíku, protože stále existuje prostor pro zlepšení; naléhavě tedy žádá EIB, aby přizpůsobila své budoucí financování a nastavila jeho priority tak, aby bylo v souladu s Pařížskou dohodou a klimatickým limitem 1,5 °C; vyzývá k posílení a vyvážení úvěrových operací EIB a nařízení o Evropském fondu pro strategické investice (EFSI) nařízení tak, aby přestaly investovat do projektů s vysokými emisemi uhlíku a upřednostňovaly projekty účinně využívající zdroje a projekty dekarbonizace a upřednostnily spolu s dalšími inovativními odvětvími a nehmotnými projekty; doporučuje, aby EIB byla poskytovala více rizikového kapitálu pro přechod na zelené hospodářství regionálně vyváženým způsobem; je toho názoru, že by měla být provedena další opatření s tímto výhledem, mimo jiné včetně interakcí s finančními nástroji EU v rámci příštího víceletého finančního rámce;

Úterý, 29. května 2018

Úloha ECB, pokud jde o udržitelné financování

23. uznává nezávislost ECB a její hlavní mandát, jímž je zachovat cenovou stabilitu, ale připomíná, že ECB jako instituce EU je rovněž vázána Pařížskou dohodou; je tudíž znepokojen skutečností, že „62,1 % nákupů dluhopisů velkých podniků ze strany ECB probíhá v odvětvích [...], která jsou odpovědná za 58,5 % emisí skleníkových plynů v eurozóně“⁽¹⁴⁾, a poznamenává, že tento program přináší přímé výhody především velkým společnostem; doporučuje ECB, aby v pokynech, jimiž se řídí její programy nákupu, výslovně zohlednila Pařížskou dohodu a cíle ESG; zdůrazňuje, že tyto pokyny mohou sloužit jako pilotní projekt pro vytvoření budoucí investiční politiky zaměřené na ESG, která bude v souladu s vysokými standardy v oblasti udržitelné taxonomie EU;

Další otázky

24. zdůrazňuje, že smysluplná nabídka udržitelných finančních produktů může mít také pozitivní dopady na posílení evropské sociální infrastruktury, tj. souboru iniciativ a projektů zaměřených na vytváření veřejných statků posílením investic a inovace v odvětvích, která jsou strategická a klíčová pro dobré životní podmínky a odolnost lidí a společenství, jako je vzdělávání, zdravotní péče a bydlení;

25. vítá práci odborné skupiny na vysoké úrovni, která nabízí cenné poznatky směřující k vytvoření nového standardu pro udržitelné finanční odvětví; trvá však na tom, že je třeba aktivně zapojit bankovní odvětví, které kvůli svému dominantnímu postavení v evropském prostředí financí stále představuje klíč k dosažení udržitelnějšího finančnictví;

26. zdůrazňuje, že metodika používaná ke sledování výdajů v oblasti klimatu vede k nesouladu mezi programy a umožňuje, aby se projekty s pochybnými přínosy v oblasti životního prostředí a klimatu kvalifikovaly jako výdaje v oblasti klimatu (např. ekologická složka společné zemědělské politiky);

27. zdůrazňuje, že ve všech běžně používaných finančních kritériích nejsou v rámci metodiky zohledňovány faktory ESG; vyzývá, aby bylo vypracováno jedno nebo více evropských referenčních kritérií udržitelnosti s využitím evropské taxonomie udržitelnosti pro měření výkonnosti evropských emitentů na základě rizik a faktorů ESG;

28. vyzývá k analýze a podnícení soukromých iniciativ, jako je např. projekt EeMAP v oblasti „zelených hypoték“, s cílem posoudit a prokázat, za jakých podmínek mohou zelená aktiva znamenat snížení rizika pro investice a současně posílit environmentální udržitelnost;

29. vyzývá EU, aby aktivně prosazovala začlenění ukazatelů udržitelnosti do rámce mezinárodních standardů účetního výkaznictví na mezinárodní úrovni;

30. zdůrazňuje, že řízení společností by mělo podporovat dlouhodobou udržitelnou tvorbu hodnot, například prostřednictvím věrnostních akcí dlouhodobých akcionářů, a zohledňovat faktory ESG v balíčcích odměňování ředitelů a členů správních rad; konstatuje, že vyjasnění povinností ředitelů v této souvislosti by podpořilo udržitelné investory v jejich zapojení do správních rad;

31. vyzývá k zavedení povinného pojištění odpovědnosti za životní prostředí pro veškeré obchodní a veřejné činnosti jako předběžnou podmínku pro udělení povolení;

32. zdůrazňuje, že udržitelné financování vyžaduje vyjasnění povinností ředitelů evropských společností týkajících se dlouhodobě udržitelné tvorby hodnot, záležitostí ESG a systémových rizik v rámci celkové povinnosti ředitelů prosazovat úspěch společnosti;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio a Dimitri Zenghelis, „The climate impact of quantitative easing“, Grantham Institute on climate change and the environment, květen 2017.

Úterý, 29. května 2018

33. žádá evropské orgány dohledu, aby vypracovaly pokyny pro shromažďování statistických údajů o identifikaci a začleňování rizik ESG do financování, a žádá, aby byly statistické údaje zveřejňovány vždy, kdy je to možné;
34. vyzývá vnitrostátní orgány pro bankovníctví a finanční trhy, aby vypracovaly jasné a stručné pokyny o tom, jak uplatňovat novou taxonomii a jiné změny spojené s těmito právními předpisy, aniž by to vytvářelo výdaje, kterým bylo možno předejít, a způsobovalo prodlévání;
35. zastává názor, že cenová opatření mohou zásadním způsobem přispět k odstranění deficitu investic do úsilí o dosažení dekarbonizace Evropy, který je vyčíslen na 180 miliard EUR, a to tím, že se investice přesměrují na dlouhodobé a udržitelné cíle;
36. zdůrazňuje, že v diskusi o udržitelném financování se často zapomíná na malé a střední podniky, a to i přes jejich inovativní charakter; v této souvislosti upozorňuje na obrovský potenciál spojený s digitalizací a zelenými finančními technologiemi; doporučuje Komisi, aby zvažila zavedení mechanismů, jež by malým a středním podnikům umožnily propojovat projekty, a tím i vstup na trh zelených dluhopisů;
37. zdůrazňuje význam sociální složky udržitelného financování; upozorňuje na potenciál rozvoje nových finančních nástrojů, které by byly speciálně zaměřeny na sociální infrastrukturu, např. sociální dluhopisy, jak je uvedeno v Zásadách sociálních dluhopisů z roku 2017;
38. zdůrazňuje, že identifikace a řízení rizik ESG, jakož i zpřístupnění informací o těchto rizicích jsou nedílnou součástí ochrany spotřebitelů a finanční stability a měly by tedy spadat do mandátu a dohledových úkolů evropských orgánů dohledu; žádá ESRB, aby aktivně prováděla výzkum vzájemného působení environmentálních, sociálních a správních faktorů a systémového rizika, a to i nad rámec změny klimatu;
39. připomíná, že Parlament ve svém usnesení ze dne 14. listopadu 2017 o akčním plánu v oblasti retailových finančních služeb vyzval k zavedení unijního spořicího účtu EU pro financování zelené ekonomiky;
40. žádá, aby všechny budoucí výdaje EU byly v souladu s Pařížskou dohodou a cíli týkajícími se snižování emisí uhlíku v hospodářství, jež jsou obsaženy v právních nástrojích upravujících fungování evropských strukturálních a investičních fondů (včetně fondů soudržnosti), fondů pro vnější činnosti a rozvojovou spolupráci a dalších nástrojů mimo víceletý finanční rámec, jako je fond EFSI;
41. vyzývá Komisi, aby uskutečnila studii proveditelnosti týkající se toho, jak by orgány dohledu a regulační orgány mohly lépe odměňovat mandáty zahrnující dlouhodobé perspektivy;
42. vyzývá Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), aby poskytovala osvědčené postupy a pokyny týkající se toho, jak poskytovatelé zaměstnaneckého penzijního pojištění a soukromých penzijních produktů mají jednat před uzavřením smlouvy a po celou dobu trvání investice s příjemci; vyzývá orgán EIOPA, aby poskytl pokyny ohledně osvědčených postupů ohledně spolupráce s příjemci a retailovými klienty a zjišťování jejich finančních i nefinančních zájmů, jak to činí agentura pro životní prostředí Spojeného království;

Úterý, 29. května 2018

43. bere na vědomí doporučení skupiny na vysoké úrovni, aby bylo zřízeno monitorovací středisko EU pro udržitelné finance, které by mělo být vytvořeno ke sledování, vykazování a zveřejňování informací o udržitelných investicích v EU a které by měla zřídit Evropská agentura pro životní prostředí ve spolupráci s evropskými orgány dohledu; doporučuje, aby s ohledem na posílení příkladů, jež poskytuje Evropské unie, toto středisko rovněž získalo úlohu při sledování a zveřejňování informací o podpoře udržitelných investic finančních prostředků EU a orgány EU, včetně EFSI, EIB a ECB; vyzývá středisko, aby o svých aktivitách podávalo zprávy Evropskému parlamentu;
44. doporučuje, aby EIB spolupracovala s malými účastníky trhu a komunitními družstvy v zájmu toho, aby se zapojili do sdružování malých projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, aby byly způsobilé pro financování z EIB a jako součást programu CSPP;
45. souhlasí s názorem odborné skupiny na vysoké úrovni, že posílení a propojení evropských občanů s otázkami udržitelného financování má zásadní význam; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit přístup k informacím o výsledcích v oblasti udržitelnosti a podporu finanční gramotnosti;
46. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily soudržnost politik mezi finančním a nefinančním odvětvím; připomíná, že udržitelná finanční politika musí být soudržná s volbami politik v jiných odvětvích, jako je energetika, doprava, průmysl a zemědělství;
47. vyzývá Komisi, aby zveřejňovala pravidelné zprávy o pokroku týkající se otázek uvedených v tomto usnesení;
48. vyzývá Komisi a členské státy, aby využívaly vlivu EU a prokázaly svou vůdčí roli v oblasti udržitelného financování a zvyšovaly standardy udržitelnosti finančnictví na celosvětové úrovni, a to i prostřednictvím dvoustranných dohod s třetími zeměmi, na mnohostranných politických fórech, jako jsou OSN, G7 a G20, a v organizacích stanovujících mezinárodní normy, jako je Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO),

o

o o

49. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
-